

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire : Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Dumineca.

Prețul unui exemplar : 1 Leu.

Cel mai bun Român e acela, care e cel mai bun Creștin.

Acum, când s'a sfârșit prima săptămână după mărita înviere din morți a Fiului Dumnezeu, numită atât de nimerit: săptămâna „luminată”, — încă este vie în amintirea fiecărui Român, care este un bun creștin, prăznuirea celei mai mari minuni care i s'a dat Neamului omenesc să vadă. Cu ochii sufletului nostru par'că vedem strălucita arătare a Lui în ușa mormântului, care a rămas gol. Christos — Dumnezeu prin Învierea Sa cea de a treia zi, a închis Legea veche, zdrobind pecețile iadului și a deschis Legea nouă, a mântuirii din robia păcatului, întru fericea vecinică a raiului. Acest mare și înfricoșat adevăr, care este temelia credinței noastre, îl înfățișează și minunatele vorbe ale sf. Scripturi: În numele lui Isus, tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desubt și toată limba să mărturisească, că Domn este Isus Christos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatălui Amin”. Din aceea clipă, a Învierii Lui din morți, om pământean în afară de Legea Lui, nu se poate mântui. Pentrucă scris este: Fără de credință, nu e cu puțință a plăcea lui Dzeu Și iarăș: „Celce va crede și se va boteza mântuise-va. Christos Dumnezeu numai pentru mântuirea Neamului omenesc s'a pgorit din cer, din mărirea lui Dumnezeu Tatăl și s'a făcut om. În scurta, dar strălucita lui viață pământească, a propovăduit dumnezeasca lui chemare și învățătură, în cea mai ușoară, mai curată și mai dulce limbă, în care om muritor nu a vorbit și nu va vorbi. Și pentruca omul stricat, întunecat și încăpăținat de răutatea păcatului

să nu șovăiască în urmarea Lui, nici măcar în gândul său, a întărit învățatura Sa și cu semne, cu fapte, cari insoțeau adesea cuvintele Lui, cari se numesc: minuni. După-cum spunea însuș: Dacă nu credeți vorbelor mele, credeți cel puțin faptelor mele.” Cunoscând atât de bine marginile răutății omenesti, a făcut mai mult. Ne-a arătat că este Stăpânul vieții și a morții, înviind pe Lazar din morți. Și ca minunea răscumpărării noastre să fie desăvârșită, a luminat ochii omului orbiți de întunerecul, păcatului prin cea mai mare dintre toate minunile pământului: Dl Christos Dumnezeu s'a dat celei mai rușinoase baļjocuri și pedepse: răstignirii pe Cruce. A pățimit, a murit, s'a îngropat și a treia zi, tot din a Lui putere a înviat din morți. Oricâtă răutate, orbire și ticăloșie s'ar ascunde în sufletul omului, în fața acestei minuni, rușinat, smerit și cutremurat trebuie să și plece capul. În fața ei mută rămâne limba, ochii înmărmuresc și mințea încremenește...

Astăzi după aproape douăzeci de veacuri, aceeaș minune cuprinde și zguduește sufletele dreptcredincioșilor urmași ai lui Christos. Și noi Românii suntem un popor creștin. Și încă cu o oarecare mândrie putem spune, că încreștinarea noastră s'a petrecut, cam de-odată cu nașterea, cu ivirea noastră între celelalte neamuri ale pământului. De atunci și până astăzi viața noastră s'a scurs mult, puțin, spre vrednicia ori osânda noastră, la adăpostul Legii lui Christos. Acum la sfârșitul săptămânii luminate, cum stăm la umbra Crucii lui Christos, — îmi inchipui, cum fiecare dintre noi se gândeste și se pătrunde de minunea Învierii lui Christos. Deoarece noi ca buni și adevărați credincioși ai lui, nici nu se cuvine, nici nu avem să ne gândim în acestea zile

mărețe la altceva. Deoarece, cum spune și sf. Pavel, marele Apostol al Neamurilor: De nu a înviat Christos, zădarnică este credința noastră și zădarnică este propovăduirea noastră. Și cum acest adevăr e vecinic, nouă una ne rămâne: să păstrăm cu sfințenie și să împlinim cu vrednicie alături de celelalte neamuri ale pământului: sfânta Lege a lui Christos. Christos a pățimit a murit și a înviat și pentru mântuirea noastră. Deci o grea întrebare ni-se pune: Suntem noi vrednici și recunoscători față de nemărginita jertfă a lui Christos și putem noi să întimpinăm cu inimă liniștită învierea Lui din morți? Nici noi Românii nu suntem cu stea în frunte și noi vom avea să dăm înfricoșată seamă despre aceea cum ascultăm de Acela, pe care Dumnezeu Tatăl l'a trimis, din cer pentru a noastră mântuire. Viața popoarelor e în mâna lui Dzeu, El le susține viața, pânăcând ele împlinesc voia Lui. Să nu ne ispitim a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu. Să nu ni-se zică și nouă ca oarecând poporului iudevesc: „Poporul aceasta cu buzele mă cinsteste pe mine, dar inima lui departe este de mine.” Mai ales dela războiul cel mare încoace lumea întreagă s'a stricat mult, depărtându-se de legea lui Christos. Și despre noi, despre Români, s'ar putea spune destul de mult în această privință. Mulți oameni învățați, cu mare pătrundere, au luat seama, că noi Românii ne ținem legea mai mult de formă cei mai mulți. Noi nici acum nu ne putem despărți de vrăji și boscoane, niște obiceiuri cari ne-au rămas de când am fost păgâni. Când suntem în biserică și când ne rugăm, facem cruci peste cruci și ne rugăm cu ochii închiși și cu o față nevinovată, dar rugăciunea noastră nu se înalță către Dumnezeu din sufletul nostru, ci mai mult de pe buze. Apoi se spune, că noi Românii ne închipuim, că dacă facem închinăciuni pela icoane și aprindem o lumină în Biserică, am făcut destul pentru mântuirea sufletului nostru, Se mai spune, că mulți dintre noi merg la Biserică din obicei, să-și arate hainele, să se poate întâlni unul cu altul și să poată vorbi unul cu altul, chiar și în Casa Domnului. Și să mai spunem, că în timpul din urmă Românii mulți nici nu prea merg pela Biserică cu lunile, cu atât mai mult dau însă pela casa diavolului, pela cârciumi, unde își beau sănătatea, cinstea și paralele. Eu nu prea sunt

în măsură să pot judeca aceasta lucruri. Dar pot să spun, că ar fi o mare rușine pe capul nostru și o mare nefericire dacă s'ar adevăra aceste slăbiciuni cari se aruncă în socoteala noastră. În fața acestor arătări fiecare Român își va putea vedea icoana sa și va putea afla în gândul său, în ce măsură sunt adevărate acestea judecări. Un creștin adevărat trebuie să știe, că înaintea lui Dzeu numără curățenia sufletului și faptele cele bune. Sf. Scriptură ne spune, că credința fără fapte bune, moartă este.”

Iar dacă astfel ar sta lucrurile, să ne aducem aminte, că Dzeu cunoaște și cele mai ascunse gânduri ale omului și deci pe el nu îl putem înșela prin fățărnicia noastră. Dzeu e foarte bun și iertător până la o vreme, dar e și prea drept. Și pe cei nevrednici îi va osândi, Christos cu a Sa putea a înviat pe alții, s'a înviat și pe Sine și va învrednici de vederea feței sale și de fericita înviere, pe acelea suflete, cari cred întrânsul și îl urmează sincer și cu adevărat. Care este adevărata Lege alui Christos? Nu e lipsă să o dovedim. Acea este adevărata Biserică a lui Christos, care are Capul pus de Christos în fruntea ei, care are sufletele mai bune, mai cucernice și mai bogate în fapte bune. Chiar și un pom, după roadele lui se poate cunoaște. Biserica care arată ură și nu poate arăta suflete curate și fapte bune, nu e biserică alui Christos. Apoi și scris este: Domnul țarie poporului Său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace. Care este deci poporul Dlui? De bună seamă acela, care împlinește voia sfântă a lui Dzeu. Iată de ce a fi bun creștin, înseamnă, a fi cel mai vrednic fiu al Neamului, cel mai bun Român. Românul care împlinește poruncile lui Dzeu, e cel mai ales și mai vrednic cetățean al Țării sale. Ori își închipuie cineva că un păcătos, plin de tot felul de păcate și fărădelegi, aduce cinste Familiei și Neamului său? Din tot sufletul doresc Neamului meu românesc, buni creștini pentru că sum convins, că atunci și Dumnezeu va binecuvânta Țara și Poporul nostru cu pace și lungime de zile și cu noi va rămâne, cum ne-a făgăduit, până la sfârșitul veacurilor. Atunci vom putea spune, că am înțeles și suntem vrednici, de patimile moartea și învierea lui Christos. Și învierea lui Christos văzând, ne vom lumina. Și dacă Dzeu va fi de partea noastră, cine ne va putea birui?

Despre folosul necazurilor.

1. Este bine pentru noi ca să avem din când în-când unele greutăți și necazuri; pentrucă ele aproape totdeauna îi aduc aminte omului să se socoată în exil și să nu-și pună nădejdea în ceva lucru omenesc. Este bine ca să suferim câte o dată contradicții și ca să gândească oamenii rău și nedrept despre noi tocmai dacă facem și vrem bine. Aceste de multe-ori ne ajută să fim mai smeriți și ne țin departe de mărirea deșartă. Pentrucă atunci mai mult îl căutăm de martor al lăuntrului nostru pe Dumnezeu, când în afară oamenii ne disprețuiesc și nu ne cred bine.

2. De aceea ar trebui ca omul așa de mult să se întărească înaintea lui Dumnezeu, încât să nu fie nevoit a căuta multe mângăeri omenești. Când se ispitește și se încearcă omul de bunăcredință sau se turbură de gânduri rele: atunci înțelege că are mai mare nevoie de Dumnezeu, fără de care, vede că nu poate să facă nici un bine. Și atunci se mai întristează, plânge și se roagă din cauza relelor ce le suferă. Atunci îi este groază de viață și dorește: ca să se poată deslega și a fi cu Hristos. Atunci mai observă că siguranță desăvârșită și pace nu poate să fie în lume.

(Din „Urmarea lui Hristos“)

Sfaturi pentru părinți.

1. Trăește așa ca pentru copilul tău, să fii un izvor nesecat de pildă bună!

2. Dimineața și seara să te rogi împreună cu copiii tăi. Copiilor ruga, pe care au spus-o cu părinții lor, li se va întipări în inimă și mai târziu când vor fi departe de părinți, nu vor uita să se roage, dimineața și seara, cum au făcut acasă cu părinții lor. Și un om, care se roagă regulat, în orice împrejurări ajunge, nu-și poate pierde nădejdea. Deci învățându-ți copilul să se roage, i-ai dat nădejdea într'un viitor mai bun.

3. Să-ți obișnuiești copiii, ca să țină de datoria lor cea mai sfântă, să asculte Duminecă și în sărbători sf. Slujbă. Ei când vor fi mari, vor fi recunoscători, că i-ai obișnuit să-și lapede, măcar pentru o oră, grijile pământeste.

4. Nu povesti niciodată înaintea copiilor tăi greșelile tale din tinerețe! Copilul cuzându-te, va crede, că nu se cuvine, ca el să fie mai bun, decât părintele său.

5. Copilului totdeauna să-i spui adevărul. Dacă nu-i poți spune adevărul despre un lucru, — vorbește-i de altceva. Căci nu este nimic mai dureros pentru copil, decât dacă observă că părinții lui nu-au spus adevărul. Și auzind pe părinți minșind, începe și el să minșească, se obișnuiește cu minciuna și devine, din vina părinților, — mincinos.

6. Nu disprețui miclele griji școlare ale copilului tău. El crede, că cel mai însemnat lucru e pe pământ, dacă el știe litera a sau b. Dacă tu îi spui, că aceasta n'are nici o însemnătate, ba încă îl și ocărești pentru zelul lui, rănești sufletul lui gingaș. Copilul în sfârșit crede că nu înseamnă, nimic că el își face datoria sau nu și nu învață mai mult nimic. Și atunci nute poți plânge, că copilul tău a umblat la școală și nici măcar să citească n'a învățat.

7. Cumpără cârticica de rugăciuni, care se află la librăria asociațiunei, pentru copilul tău! Să nu crezi, ca patru lei, numai atât costă cârticica aceasta, vei arunca în noroc Bunul Dumnezeu pentru ruga copilului tău înmulțit va răsplăti cheltuiala ta. Și în purtarea copilului tău vei observa influența cârtii de rugăciuni. El va fi mai bun mai conștient, mai pios, căci el e deja cumințe. — are și carte de rugăciuni.

8. Dă în mâna copilului cărți bune, cât de multe. Dacă tu nu le poți alege, cere sfatul preotului tău.

9. Să te îndrijești ca copilul tău în fiecare zi — să fie curat, — spălat bine și pieptănat, — căci numai omul curat poate fi sănătos.

10. Nu uita că copilul are lipsă de hrană pentru plămâni lui; de aer mult și curat; de hrană pentru mușchii lui: de mișcare multă; și de hrană pentru stomacul lui: de mâncări bine pregătite și de apă proaspătă.

Dr. Irina Berinde

Religia catolică și confesiunile creștine.

Religia catolică este singura și adevărată învățătură a lui Hristos, este doar Dumnezeesc și va dura până la sfârșitul veacurilor, celelalte confesiuni numite creștine: ca luterană, evangelico-reformată, pocăită, orientală sunt rezultatul greșelilor și ambițiilor omenești. Spre exemplu: sămânța bună pusă în pământ face rădăcină vigorosă, are trunchiu sănătos, ramurile ei puternice se estind departe în lumea întreagă sub umbra cărora se odihnesc neamurile pământului; au fost însă pe ramuri dezvoltate niște fructe vermenoase și nu cu totul coapte, au căzut

la pământ din cari au răsărit arbori bolnavi cu fructe la apariția frumoasă însă amare la gustat, cari arbori vegetează până la o zi, însă au viață bolnavă și sfârșitul lor moarte lentă și sigură. Acest arbore puternic este religia catolică răsărită pe Golgota din sângele preasfânt a lui Isus Hristos și dela care dată au fost una și tot aceeași și va fi tot așa până ce va fi om pe pământ, care creștinism catolic în una credință și iubire unește ne schimbă sutele de milioane de credincioși ca pe fiii săi buni și ascultători. Celelalte confesiuni numite creștine n'au văzut pe Hristos, n'au auzit glasul Apostolilor Lui și numai mai târziu ca fructe necoapte au căzut de pe tulpina arborelui creștinismului catolic. Înainte de Fofie și Cerulariu în veacul al XI n'a existat religia orientală ortodoxă, înainte de Luter și Calvin în veacul al XVI n'a existat confesiune luterană și calvină, anglicană înainte de veacul al XVIII n'a existat pocăiți, bapțiști și alte multe erori a creierului omenesc: să poate zice despre aceste confesiuni poreclite creștine ce a zis învățatul Tertulian în secolul al II-a despre învățăturile greșite de atunci: Cine sunteți? de unde ați venit? sunteți numai de ieri! Creștinismul și religia catolică există de 19 secole și are durată vecinică.

Cine a săvârșit minunile creștinismului? Singur învățătura și credința creștină catolică a eluptat învingerile sublime în decurs de trei veacuri nimicind păgânismul, a nobilitat moravurile, a propagat ideile divine a libertății, egalității și fraternității și nu tăgăduitori de Dumnezeu francezi și germani. Unde au fost atunci celelalte confesiuni creștine? Iară când creștinismul catolic prin vărsarea de sânge a milioanele de mucenici a luptat pentru eliberarea omenirii din ghiarele decadenței și ruinei morale atunci unde au fost eroii acelor confesiuni, cari azi voiesc au se afirma de religii adevărate? Cine

a dat avânt puternic și a propagat cu abnegație, cu jertfire materială, cu zel apostolic cultul științelor, a artelor pentru luminarea popoarelor și progresul omenirii, de sigur și incontestabil numai religia catolică prin biserica una, sântă, catolică și apostolică, care biserică și în evul mediu pe timpul barbarizmului și vandalizmului a stat locului eroic salvând știința și artele mărețe și încreștinând și înblânzând moravurile acelor barbari și care religie a singura adevărată, pentru aceea când se vorbește de creștinism este a se înțelege numai religia catolică în sensul și din motivele mai sus arătate este în credința, nizuința și mijloacele sale și azi tot așa în formă și fond precum a instituit-o Domnul Nostru Isus Hristos și pe care „porțile iadului nu o v'or învinge” pentru că „cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați” și noi creștinii români catolici să-o păstrăm și să-o iubim cu venerațiune fiască.

D. V.

No. 131—1930. vic.

Cercular

către veneratul Cler din Vicariat.

Prin aceste sunt rugați Prea-onorații Frați Preoți, să binevoiască a se prezenta la conferința, carea va avea loc în Sighet, în biurou „Asociațiuni pentru cultura poporului român din Maramureș” (Piața Unirii No. 25) la 27 Mai crt. (Marți) orele 9. a. m.

În cât unii dintre Frații preoți, din cauza agendelor oficiale poate vor fi impedeți a se prezenta la conferință, în acest caz. P. on. Protopopi districtuali se vor îngriji ca împreună cu încă cel puțin doi delegați tractuali să ia parte la această consfătuire.

Dela oficiul vicarial episcopesc român unit al Maramureșului.

Sighet, la 12 Mai 1930.

reveritor în Hristos frate:

ILARIU BOROS

vicar episcopesc al Maramureșului

Calendar săptămânal.

18 — 24 Maiu 1930.

- 18. Dumineca Samarinenței (Ev. Ioan 4, 5.) M. Petru
- 19. Luni. M. Patrichie
- 20. Marți. M. Talaleu
- 21. Mercuri. Constantin și Ileana
- 22. Joi. M. Vasilisc.
- 23. Vineri. P. Mihail †. 820.
- 24. Sâmbătă. P. Simeon †. 601.

